

ESGLÉSIA DE L'AMETLLA DE St. MATEU MEROLA

Nº. 24 (11-03-2012)

HA MORT Mn. JESÚS HUGUET

Divendres al matí morí Mn. Jesús Huguet en un accident de trànsit.

Pocs moments després de l'accident Foto: Ramon Estany

El bisbat de Solsona ha perdut un dels seus capellans més estimats i apreciats, Mn. Jesús Huguet, en un fatal atropellament aquest matí als volts de les 9, a la Plaça del Camp de Solsona. En l'accident s'ha vist afectada també una senyora que ha estat evacuada amb ambulància. Malauradament, Mn. Huguet s'ha endut la pitjor part i els serveis d'emergència han intentat desesperadament durant més de mitja hora reanimar-lo.

A l'indret de l'accident s'hi ha congregat una nombrosa gerència de solsonins i solsonines, tan bon punt han conegut la notícia. També s'hi ha desplaçat el bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell, i l'alcalde de la ciutat, David Rodríguez, que han rebut amb consternació la fatal notícia. Mn. Jesús Huguet i Serrano, tenia 79 anys, era nascut a Fondarella (El Pla d'Urgell) el 22 d'octubre de 1932, i va ser ordenat prevere el 22 de desembre de 1956, però un cop jubilat, encara exercia de rector a la parròquia del Pi de Sant Just, i es va caracteritzar sempre per les seves posicions

nacionalistes i progressistes dins l'església catalana. Segons han informat fonts de la policia local de Solsona i del Sistema de Emergències Mèdiques (SEM), l'accident ha tingut lloc al voltant de les 8.30 horas del matí a la Plaça del Camp, quan un vehicle tot terreny ha atropellat a Mn. Huguet i a una senyora gran de 79 anys que l'acompanyava en aquells moments, al moment de creuar un pas de vianants.

Jesús Huguet, de 79 anys, ha estat assistit al lloc dels fets pels equips del SEM, encara que finalment ha acabat morint. Per la seva part, la dona de 79 anys que l'acompanyava caminant, ha patit ferides de diversa consideració i ha estat traslladada a l'Hospital de Manresa, encara que el seu estat no és greu.

Segons les mateixes fonts, el conductor del tot terreny, que ha donat negatiu en el preceptiu control d'alcoholèmia, ha explicat que el sol li venia de cara i l'ha enlluernat, fet pel qual no ha pogut veure al capellà ni a l'acompanyant. El SEM ha enviat a la zona dues ambulàncies i un helicòpter medicalitzat.

L'Ajuntament de Solsona expressa el seu condol per la mort de mossèn Jesús Huguet

“Solsona perd un home compromès amb el país i amb una manera entera d’entendre la vida a través de la fe”, manifesta l’alcalde. “Va ser un gran capellà, però sobretot un gran ciutadà. No va agafar mai el camí fàcil per defensar les seves conviccions”. Per a tots aquells qui el coneixien, segons David Rodríguez, “va ser un exemple de coherència i fermesa en la defensa d’uns valors i uns ideals”.

Nascut a Fondarella (Pla d’Urgell), Jesús Huguet va ser ordenat prevere el 1956 i va ser un reconegut teòleg i escriptor. Va formar-se a Roma i París i es va dedicar a la docència al Seminari de Solsona, al Centre d’Estudis Pastoral de Barcelona i al Centre de Formació Cristiana de Manresa. Entre d’altres, va ser arxiprest de Solsona-Morunys, rector de Solsona, corrector de Berga i rector de la parròquia de Sant Just Joval. Tot i jubilar-se el 2008, actualment continuava com a capellà adscrit a la mateixa parròquia.

Respectat i valorat per creients i no creients, mossèn Huguet era un destacat membre del Fòrum Ondara del bisbat de Solsona. Molt proper al bisbe Antoni Deig i gran amic del desaparegut alcalde Xavier Jounou, es va caracteritzar per la defensa manifesta del patriotisme i el progressisme dins l’Església. El 2004 es van recollir els articles que va publicar al Full Diocesà entre el 1995 i el 2003 en un llibre intítulat Xàldigues, crítiques benignes sobre l’Església i el món. El 2008 va ser convidat per l’Ajuntament de Solsona a pronunciar el parlament institucional de l’Onze de Setembre.

Pregària a Mn. Jesús Huguet

Jesús, ja has arribat a la casa del Pare i d’una forma sobtada i insospitada.

Voldria que preguessis per tot el nostre bisbat que tan has estimat i t’hi has donat, per les seves persones que has tractat sempre amb tanta humanitat, per tots els seus capellans que ens has tractat amb senzillesa i estimació, també pel nostre bisbe amb el qual les relacions s’han endurit.

Sempre he recordat, després d’estar onze anys fora del teu i nostre bisbat, quan el bisbe Deig em telefonà per a veure’ns i vaig venir a trobar-te a Solsona abans d’anar a Palau. Parlant em digueres que el bisbe Deig no es feia senzill sinó que era senzill. Em donares

una bona definició del bisbe fill del nostre bisbat, que després jo mateix vaig poder corroborar.

Eren altres temps, altres motivacions, tots érem fills del concili Vaticà II perquè l’havíem mamat, no corríem ni correm buscant títols, honors, privilegis, poder; amb senzillesa procuràvem fer-nos un més dins de la gent i, ni ells ni nosaltres teníem necessitat de distintius com collets, clergymans,...; intentàvem i intentem anar al que és bàsic: tractar les persones com a persones, com pensem les tractaria el Jesús de l’Evangeli “...de Pare només en teniu un, i tots vosaltres sou germans...”, i no ens parla de germans grans ni petits.

Avui es parla molt de la “Nova Evangelització”, però què hem fet tota la vida sinó predicar l’Evangeli?. I ens surten amb exposicions del Santíssim quan el que és important és la missa; es diu que hem de passar hores davant el sagrari, quan Jesús diu a la samaritana: “arriba l’hora, més ben dit, és ara, que els veraders adoradors adoraran el Pare en Esperit i en veritat”, ni a Jerusalem, ni a Garitzim. A un capellà jove del nostre bisbat amb el qual i amb d’altres acabàvem de concelebrar i que vaig veure que se n’anava davant el sagrari se’m va escapar de dir-li: que no acabes de combregar? ¿És més important el sagrari material que tu mateix que ara ets un sagrari vivent?

Molt encens, casulles i ornaments llampants, campanetes per aquí, campanetes per allà, posarem processons per tornar a ser amos i molestos de la gent del carrer; es tornarà a enganyar amb el comprar la salvació (com si la sang del Crist no fos moneda suficient) amb escapularis, primer divendres,...

Es busca el poder, la galeria donant normes, decrets, sortint ben fotografiats amb setials a les revistes.

El sagrament del Perdó que Jesús el posava tan senzill i fàcil: “Vés, la teva fe t’ha salvat”. Els nostres jerarques s’entesten, en un sagrament tan necessari, en fer-lo difícil i moltes vegades inhumà. Les coses necessàries han de ser fàcils i senzilles.

Jesús, perdona’m aquesta pregària i asincerament, el necessitava. Et torno a demanar que des del cel ens ajudis I ajudis a aquesta Església que tan has estimat i estimem.